

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 26 września 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia - Włochy) – Vitali SpA/Autostrade per l'Italia SpA

(Sprawa C-63/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Artykuły 49 i 56 TFUE – Udzielanie zamówień publicznych – Dyrektywa 2014/24/UE – Artykuł 71 – Podwykonawstwo – Przepisy krajowe ograniczające możliwość zlecenia wykonania zamówienia podwykonawcy do 30 % całkowitej kwoty zamówienia)

(2019/C 399/10)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vitali SpA

Strona przeciwna: Autostrade per l'Italia SpA

Sentencja

Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającą dyrektywę 2004/18/WE, zmienioną rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/2170 z dnia 24 listopada 2015 r. należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie obowiązywaniu uregulowania krajowego takiego jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, na mocy którego część zamówienia, której wykonanie wolno oferentowi podzleczyć osobom trzecim, nie może przekraczać 30 % całkowitej wartości zamówienia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 166 z 14.5.2018.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 września 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – Sociale Verzekeringsbank/F. van den Berg (C-95/18), H.D. Giesen (C-95/18), C.E. Franzen (C-96/18)

(Sprawa C-95/18 i C-96/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących – Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 – Artykuł 13 – Właściwe ustawodawstwo – Osoba zamieszkała w państwie członkowskim objęta zakresem stosowania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 – Świadczenie związane z systemem ubezpieczenia emerytalnego lub z zasiłkami rodzinnymi – Państwo członkowskie miejsca zamieszkania i państwo członkowskie miejsca zatrudnienia – Odmowa)

(2019/C 399/11)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sociale Verzekeringsbank

Strona pozwana: F. van den Berg (C-95/18), H.D. Giesen (C-95/18), C.E. Franzen (C-96/18)

Sentencja

- 1) Artykuły 45 i 48 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie ustawodawstwu państwa członkowskiego, na mocy którego pracownik migrujący zamieszkujący na terytorium tego państwa członkowskiego – podlegający ustawodawstwu z zakresu zabezpieczenia społecznego państwa członkowskiego miejsca zatrudnienia na podstawie art. 13 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i zaktualizowanym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1992/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. – nie jest ubezpieczony w ramach ubezpieczeń społecznych tego państwa miejsca zamieszkania, nawet jeżeli ustawodawstwo państwa członkowskiego miejsca zatrudnienia nie przyznaje temu pracownikowi żadnego prawa do emerytury lub zasiłku rodzinnego.
- 2) Artykuł 13 rozporządzenia nr 1408/71, w brzmieniu zmienionym i zaktualizowanym rozporządzeniem nr 118/97, zmienionego rozporządzeniem nr 1992/2006, należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uzależnieniu przez państwo członkowskie – na którego terytorium zamieszkuje pracownik migrujący i które nie jest właściwe na podstawie tego przepisu – przyznania prawa do emerytury temu pracownikowi migrującemu od obowiązku ubezpieczenia, wymagającego zapłaty obowiązkowych składek.

(¹) Dz.U. C 161 z 7.5.2018.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 18 września 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Węgry) – VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft./Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

(Sprawa C-222/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Transgraniczna opieka zdrowotna – Dyrektywa 2011/24/UE – Artykuł 3 lit. k) i art. 11 ust. 1 – Recepta – Pojęcie – Uznawanie recepty wystawionej w innym państwie członkowskim przez osobę uprawnioną – Warunki – Swobodny przepływ towarów – Zakaz środków o skutku równoważnym z ograniczeniami ilościowymi w wywozie – Artykuły 35 i 36 TFUE – Ograniczenie w wydawaniu przez aptekę produktów leczniczych wymagających recepty lekarskiej – Formularz zamówienia wystawiony w innym państwie członkowskim – Względy uzasadniające – Ochrona zdrowia i życia ludzi – Dyrektywa 2001/83/WE – Artykuł 81 akapit drugi – Zaopatrywanie ludności państwa członkowskiego w produkty lecznicze)

(2019/C 399/12)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.

Druga strona postępowania: Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet